

Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon (+420) 221 005 111

Institute of Copyright, Industrial
Property Rights and Competition Law
of the Law Faculty
of Charles University

Institut für Urheberrecht,
gewerbliche Schutzrechte
und Wettbewerbsrecht
der Karls-Universität

POSUDEK VEDOUcíHO RIGORóZní PRÁCE

Autor rigorózní práce:	Mgr. Lenka Tomková
Název rigorózní práce:	Právní prostředky ochrany práva autorského a práv souvisejících
Rozsah práce:	169 stran, samotný text 148 stran
Datum předání práce:	2015
Vedoucí (konzultant) rigorózní práce:	JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.
Oponent rigorózní práce:	JUDr. Alexandra Wünschová Pujmanová

Téma předkládané práce „Právní prostředky ochrany práva autorského a práv souvisejících“ je tématem, které je jednak důležité pro právní praxi práv k duševnímu vlastnictví, jednak dále vykazuje též důležitý dosah právně teoretický. Jistě je zde dáno široké pole pro zpracování rigorózní práce a tvůrčí právní zhodnocení. Výběr tématu byl u autorky nepochybně dán též s ohledem na skutečnost, že je advokátkou a má tudíž blízko k praktické aplikaci resp. k procením nástrojům ochrany, namnoze samozřejmě společných jakožto obecné instituty též pro ochranu jiných soukromých práv.

Po formální stránce se autorka s tématem vypořádává v celkem 11 kapitolách. Po úvodu následuje hmotněprávní pojetá první kapitola věnovaná obsahu autorského práva a práv souvisejících. Následují tři kapitoly (3., 4. a 5.) zaměřené na civilní, správní a trestní prostředky ochrany.

Především v rámci civilních prostředků ochrany autorka vedle ryze procesní problematiky blíže uvádí též typické příklady zásahů do autorských a souvisejících práv např. jednotlivé základní typy aktuálních forem hudebního pirátství, včetně kauz typu P2P. Zvláštní kapitola (6.) se věnuje vybraným rozhodnutím SDEU o relevantních předběžných otázkách, včetně těch, které jsou spojeny s ČR (věci C-282/06, C-393/09 a C-351/12). Po sedmé kapitole (analýza porušování autorských a souvisejících práv) následují kapitoly opět zaměřené na judikaturu, ať již evropskou (kap. 7 – v číslování je zde zjevná chyba) či českou (kap.9).

Samostatně uvádí (kap. 10) úvahy de lege ferenda, následované závěrem. Autorka mimo jiné v hmotněprávní rovině kritizuje prodloužení doby ochrany práv výkonných umělců na komunitární úrovni a v procesněprávní rovině polemizuje s praxí českých soudů stran důkazů

k vyčíslení obvyklého licenčního posudku (zejm. viz otázka zadávání znaleckých posudků). Značnou část těchto úvah ovšem tvoří spíše popis problémů, povýtce i přímo nesouvisejících přímo s tématem, než tvůrčí vývody. V přílohách práce uvádí např. vývojové grafy stran některých druhů pirátství.

Při zpracování práce autorka používá ve zvýšené míře popisnou metodu, přičemž se systematicky snaží spojit hmotněprávní a procesněprávní aspekty vybrané problematiky. Určitým úskalím obecně pojatého tématu práce je, že autorka se nemohla vyhnout určitému zjednodušení až paušálnímu popisu, na úkor detailní analýzy podstatných právních otázek (např. digitální pirátství či aplikace předběžných opatření). Schematika práce je srozumitelná, ovšem práci by mnohem lépe slušelo, pokud by např. judikatura nebyla pojata samostatně a takřka izolovaně ve zvláštních kapitolách a naopak byla součástí komentáře k jednotlivým analyzovaným institutům. Také dimenze mezinárodní a evropské úpravy (např. závazky z Dohody TRIPS a ze směrnice 48/2004) by si zasloužila větší pozornost. Ačkoliv autorka používá v zásadě dostatečné míře literaturu i zdroje judikatury a v problematice se dostatečně orientuje, přesto je na práci znát, že ve své právní praxi v některých ohledech (např. souběh různých procesních prostředků ochrany) pravděpodobně nemá obsáhlou zkušenost.

I přes výše uvedené polemické body či výtky a přes drobné formální nedostatky (např. dvě kapitoly označené číslem 7) lze celkově práci považovat za splňující základní požadavky kladené na rigorózní práce a lze ji doporučit k obhajobě.

Nicméně je nutno věnovat pozornost ústní obhajobě, kde by se autorka měla věnovat nejen kritickým bodům práce, ale také oboru duševního vlastnictví jako takovému. Otázkou k obhajobě budiž problematika oprávnění celní správy v ČR a na komunitární úrovni ve vazbě na porušování práv duševního vlastnictví.

V Praze dne 20.6.2017

JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.

Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon (+420) 221 005 111

Institute of Copyright, Industrial
Property Rights and Competition Law
of the Law Faculty
of Charles University

Institut für Urheberrecht,
gewerbliche Schutzrechte
und Wettbewerbsrecht
der Karls-Universität

POSUDEK VEDOUcíHO RIGORóZní PRÁCE

Autor rigorózní práce:	Mgr. Lenka Tomková
Název rigorózní práce:	Právní prostředky ochrany práva autorského a práv souvisejících
Rozsah práce:	169 stran, samotný text 148 stran
Datum předání práce:	2015
Vedoucí (konzultant) rigorózní práce:	JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.
Oponent rigorózní práce:	JUDr. Alexandra Wünschová Pujmanová

Téma předkládané práce „Právní prostředky ochrany práva autorského a práv souvisejících“ je tématem, které je jednak důležité pro právní praxi práv k duševnímu vlastnictví, jednak dále vykazuje též důležitý dosah právně teoretický. Jistě je zde dáno široké pole pro zpracování rigorózní práce a tvůrčí právní zhodnocení. Výběr tématu byl u autorky nepochybně dán též s ohledem na skutečnost, že je advokátkou a má tudíž blízko k praktické aplikaci resp. k procením nástrojům ochrany, namnoze samozřejmě společných jakožto obecné instituty též pro ochranu jiných soukromých práv.

Po formální stránce se autorka s tématem vypořádává v celkem 11 kapitolách. Po úvodu následuje hmotněprávní pojetá první kapitola věnovaná obsahu autorského práva a práv souvisejících. Následují tři kapitoly (3., 4. a 5.) zaměřené na civilní, správní a trestní prostředky ochrany.

Především v rámci civilních prostředků ochrany autorka vedle ryze procesní problematiky blíže uvádí též typické příklady zásahů do autorských a souvisejících práv např. jednotlivé základní typy aktuálních forem hudebního pirátství, včetně kauz typu P2P. Zvláštní kapitola (6.) se věnuje vybraným rozhodnutím SDEU o relevantních předběžných otázkách, včetně těch, které jsou spojeny s ČR (věci C-282/06, C-393/09 a C-351/12). Po sedmé kapitole (analýza porušování autorských a souvisejících práv) následují kapitoly opět zaměřené na judikaturu, ať již evropskou (kap. 7 – v číslování je zde zjevná chyba) či českou (kap.9).

Samostatně uvádí (kap. 10) úvahy de lege ferenda, následované závěrem. Autorka mimo jiné v hmotněprávní rovině kritizuje prodloužení doby ochrany práv výkonných umělců na komunitární úrovni a v procesněprávní rovině polemizuje s praxí českých soudů stran důkazů

k vyčíslení obvyklého licenčního posudku (zejm. viz otázka zadávání znaleckých posudků). Značnou část těchto úvah ovšem tvoří spíše popis problémů, povytce i přímo nesouvisejících přímo s tématem, než tvůrčí vývody. V přílohách práce uvádí např. vývojové grafy stran některých druhů pirátství.

Při zpracování práce autorka používá ve zvýšené míře popisnou metodu, přičemž se systematicky snaží spojit hmotněprávní a procesněprávní aspekty vybrané problematiky. Určitým úskalím obecně pojatého tématu práce je, že autorka se nemohla vyhnout určitému zjednodušení až paušálnímu popisu, na úkor detailní analýzy podstatných právních otázek (např. digitální pirátství či aplikace předběžných opatření). Schematika práce je srozumitelná, ovšem práci by mnohem lépe slušelo, pokud by např. judikatura nebyla pojata samostatně a takřka izolovaně ve zvláštních kapitolách a naopak byla součástí komentáře k jednotlivým analyzovaným institutům. Také dimenze mezinárodní a evropské úpravy (např. závazky z Dohody TRIPS a ze směrnice 48/2004) by si zasloužila větší pozornost. Ačkoliv autorka používá v zásadě dostatečné míře literaturu i zdroje judikatury a v problematice se dostatečně orientuje, přesto je na práci znát, že ve své právní praxi v některých ohledech (např. souběh různých procesních prostředků ochrany) pravděpodobně nemá obsáhlou zkušenost.

I přes výše uvedené polemické body či výtky a přes drobné formální nedostatky (např. dvě kapitoly označené číslem 7) lze celkově práci považovat za splňující základní požadavky kladené na rigorózní práce a lze ji doporučit k obhajobě.

Nicméně je nutno věnovat pozornost ústní obhajobě, kde by se autorka měla věnovat nejen kritickým bodům práce, ale také oboru duševního vlastnictví jako takovému. Otázkou k obhajobě budiž problematika oprávnění celní správy v ČR a na komunitární úrovni ve vazbě na porušování práv duševního vlastnictví.

V Praze dne 20.6.2017

JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.